

Pelastusjärjestys 3 Pyhitys

Sataman ilta 20.4.2019. Arto Malmberg

Johdanto:

Koen tämän aiheen todella tärkeäksi. Ajattelen, että jos sisäistämme jotain siitä, mistä pyhityksessä on kysymys, se antaa meidän uskoomme syvän, vankan ja vahvan pohjan. Perustan joka ei petä kovimmissakaan vastoinkäymisissä.

Ensin koitin lähestyä asiaa kovin teologisesta näkökulmasta, mutta totesin että niin tehdessäni asia jää tai ainakin jäi minulle kovin ulkokohtaiseksi. Nyt tavoitteeni on lähestyäkin aihetta käytännölliseltä kannalta, unohtamatta teologisia perusteita.

Olen jakanut opetukseni kolmen pääotsikon alle:

1. Pyhityksen määritelmä
2. Raamatun esimerkkejä pyhityksestä.
3. Meidän pyhityksemme

1. Pyhityksen määritelmä

1. Mitä pyhityksellä tarkoitetaan UT:ssa? IRT määrittelee sen seuraavasti.

Sanan ”pyhitys” verbin perusmerkitys on ”erottaa siitä, mikä on epäpyhää ja maallista ja vihkiä pyhään käyttöön”.

Sillä on seuraavia merkityksiä:

- 1) Joku tehdään pyhäksi, niin kuin Paavali kirjoittaa:
Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä. 1. Kor 6:11
- 2) Pyhityksellä tarkoitetaan myös sitä että suhtaudutaan johonkin niin kuin pyhään,
**”Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi;”
Matt 6:9**
- 3) Pyhittäytyninen on myös sitä, että pitää itsensä pyhänä, pyhittyköön.
11. Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.

Ilm 22:11

Asian voisi koittaa rautalankamallisesti ilmaista seuraavasti:

UT:ssa puhuttaessa pyhityksestä tarkoitetaan ihmisen kohdalla sitä että hänet erotetaan siitä, mikä on epäpyhää ja maallista. Pyhitys on myös sitä että hänet otetaan ”pyhään käyttöön”.

2. Raamatun esimerkkejä pyhityksestä.

1. Jeesus

Hän on muista erotettu erilainen, toisaalta samanlainen. Hänen samanlaisuutensa oli hänen ihmisyydessään. 100% ihminen ja 100% Jumala. Niinkuin Kalkedonin kirkolliskokouksessa vuonna 451, konsiili (koko kristikuntaa koskeva piispainkokous) teki päätöksen, että Jeesuksen persoona ei voi olla jaettu. Hän oli yksi persoona, jossa kaksi luontoa jumalallinen ja inhimillinen yhdistyi niin, että "ne säilyttivät täydellisesti omat erityispiirteensä". Jotain voimme soveltaa omaankin elämäämme, hänen elämän tilanteistaan.

' Niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa. Vedestä noustessaan Jeesus näki, kuinka taivaat aukenivat ja Henki laskeutui häneen kyyhkysen tavoin. Ja taivaista kuului ääni: »Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.» Heti sen jälkeen Henki ajoi hänet autiomaahan. Neljäkymmentä päivää hän oli autiomaassa Saatanan kiusattavana. Hän eli villieläinten joukossa, ja enkelit pitivät hänestä huolta. '
Markus 1:9-13

Pyhä Henki on juuri laskeutunut Jeesukseen kyyhkysen muodossa ja Isä Jumala on juuri sanonut hänelle ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt”. Jeesuksesta voisi hyvällä syyllä sanoa että hän oli pyhitetty, erotettu ”hyvään käyttöön.”

Mitä Jeesukselle tapahtuu heti tämän jälkeen. Pyhä Henki johdattaa Hänet erämaahan saatanan kiusattavaksi. Hän joka on pyhä ja pyhitetty, joutuukin erityisiin kiusauksiin.

Sovellus:

Jos olemme kiusattuja, se ei välttämättä tarkoita sitä, että se johtuu meidän synneistämme - voi se johtua niistäkin. Mutta kiusaukset voivat kohdata meitä juuri siksi, että haluamme kulkea Jumalan tahdossa. Jeesusta kohdannut kiusaus oli se, että hänen olisi ollut osoitettava jumalaisuutensa. Usein vihollinen tulee myös meitä kiusaamaan sillä, että meidän pitäisi osoittaa jumalaisuutemme. Että meidän pitäisi olla jumalisempia, kuin oikeasti olemmekaan. Itse kutsuisin sitä ns. omavanhurskaudeksi. Eli tarkoittaa sitä, että alan itse suorittamaan uskoa. Pysin tekemään asioita, jotka tiedän oikeaksi ja Jumalan mielenmukaiseksi, mutta pyrin niihin omin voimin. En olekaan niin Jumalasta riippuvainen, kuin omista suorituksista ja ponnisteluista.

Kuinka tuttua sinulle on omat pyrkimyksesi olla ”jumalisempi” kuin oletkaan?

Otetaan vielä toinen tilanne Jeesuksen elämästä...

**15:34 Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?"
Se on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Mark**

Pitkäperjantain tapahtumat siivittää ajatukseni viimeisiin hetkiin ristillä. Nyt varmana voimme sanoa ja tiedämme ihan varmasti, että se, mitä Jeesus koki pitkäperjantaina kärsiessään oli täydellisesti Jumalan tahto. Sen mitä hän koki, meidän on mahdoton ymmärtää. Hän oli elänyt

täydellisessä yhteydessä Isän kanssa. Jeesus kertoi kuinka hän ei voi itsestään mitään tehdä (Joh. 5:19). Niin kuin hän tiivistää ”Minä ja Isä olemme yhtä.” Joh. 10:30.

Ristillä riippuessaan Hän kokee varmasti yhden kauheimmista hetkistään ihmisenä. Hän tulee Isänsä hylkäämäksi. Tuo syvä yhteys, mikä on ollut Isän ja Pojan välillä katkeaa hetkeksi.

Ymmärtääkseni Jumalan piti hetkeksi hyljätä poikansa, kun kaikki maailman synty oli hänen päällensä, hänet kirottiin, hänet hyljättiin, hänet tehtiin synniksi meidän tähtemme. Silloin Jeesuksen sydän särkyi, silloin Isän sydän särkyi. Uskon että pahin mahdollinen tuska, mitä Jumala voi kokea, on hylkäämisen tuska.

”Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo Herra, Israelin Jumala,” Mal 2:16

Kaiken tämän tuskan Jeesus koki, vaikka hän oli Jumalan tahdon keskipisteessä, erotettuna, pyhitettynä tuota tehtävää varten.

Sovellus:

Koska Jeesus kantoi meidän syntimme, voimme turvata häneen ja meidän ei enää tarvitse kokea Jumalan hylkäämistä. Jumala ei halua hyljätä meitä ihmisiä, hän haluaa elää yhteydessämme. Hän ei halua että me ihmiset hylkäämme hänet. Hän on tehnyt kaikkensa rakentaakseen yhteyden meihin ihmisiin. Uskomalla Kristukseen omana vapahtajanasi, saat kokea yhteyden Jumalan kanssa.

Mutta silti elämässämme voi olla tilanteita, jolloin olo tuntuu Jumalan hylkäämältä, vaikka olemme ja elämme hänen tahdossaan. Tunteemme eivät ole mittari sille, kuinka pyhittyneitä olemme. Muista että Jeesus tietää mitä on olla Jumalan hylkäämä.

2:18 Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.
Hebrealaiskirje

Sen alemmas ei voi kukaan mennä ja sielläkin Jeesus on.
Ja vaikka olisin syntieni tähden alhossa ja pimeydessä, sielläkin Jeesus on.

**Onko sinulla ollut elämässäsi aikoja, jolloin on tuntunut että Jumalakin on hyljännyt?
Mikä on ollut sinulle avuksi noissa vaiheissa?**

2. Pietari

Toisena Raamatun henkilönä otan tähän Pietarin. Kuvailisin häntä johtajatyypinä, joka haluaa kokeilla, kuulla ja näkyä. Joitakin otteita hänen elämästään, jotka mielestäni kuvaa hänen luonnettaan. Pietarin nimi mainitaan muuten UT:ssa 164 kertaa, se on aika paljon.

Tilanne Pietarin elämästä:

Jeesus kävelee veden päällä ja opetuslapset luulevat häntä aaveeksi. Tuolloin Pietari sanoi Jeesukselle:

14:28 Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten."
Matt

Hän oli opetuslapsista se, joka halusi haastaa itsensä ja hyvä niin. Usein tästä muistetaan se että Pietari epäonnistui. Hän myös hetken aikaa sai kokea veden päällä kävelyn, sen aikaa kun katsoi Jeesukseen.

17:1 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen.

17:4 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden."

Matt

Pietari avaa suunsa ensimmäisenä ja tekee mielenkiintoisen ehdotuksen. No hän ei jää ihan vähällä sanattomaksi. Hänessä on yritystä ja aitoutta, joka on sinänsä hyvää, mutta hän ei aina taida olla ihan kartalla miten olisi viisasta toimia.

Kun eilen vietimme pitkäperjantaita, niin ajatukset väkisinkin vie vielä niihin tapahtumiin. Raito viikon takaisessa opetuksessaan viittasikin Pietarin kieltämiseen ja minäkin sitä tässä vielä sivuan.

26:31 Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajotetaan.'

26:32 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."

26:33 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, niin minä en koskaan loukkaannu."

26:34 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät."

26:35 Pietari sanoi hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä." Samoin sanoivat myös kaikki muut opetuslapset.

Matt

Pietari vilpittömästi ajatteli, että kyllä hän pärjää, kyllä hän pystyy. Vaikka Pietari oli ollut Jeesuksen raamattukoulussa noin kolme vuotta, niin vähänpä hän itseään tunsu. Hän kovasti halusi tehdä Jumalan tahdon, mutta toisin kävi, kun tuli todellinen tulikoe. Pietari kolme kertaa kiroten kielsi tuntevansa Jeesuksen ennen seuraavaa kukon laulua. Eihän Pietari sen huonompi ollut kuin muutkaan, päin vastoin. Hän sinnitteli kovasti ja seurasi Jeesusta ylipapin pihaan asti. Hän yritti tehdä paljon enemmän kuin muut, lupauksensa mukaisesti. Mutta Jeesuskin tiesi Pietarin lihan eli ”vanhan luonnon” heikkouden.

Tulkitsen näitä tapahtumia Pietarin elämässä siten, että hänen oman ”oman hyvyytensä” oli koettava murskatappio. Jotta hän pohjimmiltaan saattoi ymmärtää kuinka riippuvainen hän on Jumalan voimasta ja armosta.

Perimätiedon mukaan Pietari ristiinnauliittiin pääalaspäin noin 60-70 luvun tietämissä, keisari Neron vainoissa. Pää alaspäin siksi, ettei hän katsonut olevansa arvollinen naulittavaksi samalla tavoin kuin Herransa. Pietarin elämässä oli täytynyt tapahtua jotain radikaalia, itse kutsuisin sitä pyhitykseksi.

Listasin muutaman asian millä oli vaikutusta Pietarin elämässä:

- Jeesuksen maanpäällisen elämän seuraaminen.
- Syvä kokemus omasta kyvyttömyydestä vaeltaa ansiokkaasti Jeesuksen opetuslapsena.

- Pyhällä Hengellä täyttyminen, vaikuttavat saarnat, parantamis- ja herättämisisihmeet, sekä vaeltaminen kuuliaisena Jumalan tahdossa.
- Kokien välillä myös oman heikkoutensa, kun esim. Paavali nuhteli Pietaria Antiokiassa tekopyhydestä.

Sovellus:

Pietarin piti syvästi kokea se, ettei hänestä itsestään ole. Se mikä oli hänen omaa ylpeyttään ja väärää itsevarmuutta, piti kokea kova kolaus. Tällä en tarkoita sitä, etteikö kristitty saisi olla itsevarma. Mutta silloin kun itsevarmuutemme lepää omassa ansioissamme, on se kestävämmällä pohjalla.

Meidänkin on omassa uskonelämässämme koettava se hetki, kun ymmärrämme, ettei meistä omassa voimassamme ole elämään Jumalan tahdon mukaista elämää. Itsensä tunteminen ja matkan tekeminen omaan minuuteen, on joskus pitkä matka. Joskus elämän kriisit ja vastoinkäymiset johtavat meidät siihen. Se ei ole huono asia vaan se on mahdollisuus.

Usein miestyössä tulee vastaan kristittyjä miehiä, jotka ovat joutuneet elämän kriisiin pysäyttämäksi, konkurssi, työttömyys, aviokriisi/ero. Noista tilanteista onkin voinut aueta aivan uusi näköala siihen, millaiseen suhteeseen Jumala haluaa heitä kanssaan viedä ja miten hän haluaa heitä pyhittää.

Miltä sinusta kuulostaa ajatus elämän ”pohjakosketuksesta”, hetkestä jossa syvästi kokee oman riittämättömyytensä elää Jumalan tahdossa?

Miten sinua puhuttelee Pietarin elämänvaiheet?

3. Meidän pyhityksemme

1. Pyhityksen salaisuus -Kristus

Tiedättehan, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa...

...Kun Kristus kuoli, hän kertakaikkisesti kuoli eroon synnistä. Kun hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.

Room 6:3,10-11

Paavalin sanojen mukaan kasteessa Jeesukseen, meidät on kastettu hänen kuolemaansa.

Sen jälkeen hän kehoittaa meitä ajattelemaan seuraavasti:

”Olen kuollut pois synnistä ja elän Jumalalle Jeesuksessa Kristuksessa.”

Pyhitys on Jumalan teko, joka lähtee liikkeelle ajattelumme muutoksesta. Ajattelumme muutos lähtee liikkeelle Jumalan sanasta. Jumalan sana on lähtöisin Jumalasta ja hän vastaa siitä. Hän tekee sen meille eläväksi.

' Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen. '

Filippiläiskirje 4:8

Sillä on merkitystä mitä ajattelen itsestäni ja millaisena näen itseni. Meidän on tärkeää ajatella itsestämme samoin kuin Jumala haluaa meidän ajattelevan. Ajattelemmeko itsestämme valheellisesti vai katsommeko itseämme Jumalan lasein?

Miten minä voisin soveltaa em. ”ajatusmallia” itselleni?

Jumalalle kiitos, te jotka olitte synnin orjia, olette nyt tulleet koko sydämestänne kuuliaisiksi sille opetukselle, jonka ohjattavaksi teidät on uskottu.

Room 6:17

Jumala tekee työtään sydämissämme, kun ruokimme mieltämme hänen sanallaan. Jumalan sanan ydin on Jeesus Kristus, hänen persoonansa, hänen sovitustyönsä. Se että meistä voi tulla sydämestämme kuuliaisiksi, on Jumalan työtä meissä. Hän haluaa tuon työn meissä tehdä.

Jos elätte luontonne mukaan, te kuolette, mutta jos Hengen avulla kuoletatte syntiset tekonne, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: »Abba! Isä!» Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.

Room 8:13-16

Voima pyhitykseen, Jumalan mielenmukaiseen elämään tulee hänen voimastaan, Pyhän Hengen voimasta. Hänen tahdossaan eläminen ei ole orjallista sääntöjen noudattamista, siinä ei tarvitse kokea orjan lailla, ”teinkö riittävästi” tai ”teinkö varmasti oikein”, ”miellytinkö isäntääni”. Hänen tahdossaan elämisen voima kumpuaa lapseudesta. Sellaisesta lapseudesta, jossa lapsi voi turvallisesti lähentyä isäänsä. Luottaa siihen, että isä pitää minusta huolen, isä rakastaa minua, isällä on hyvä tahto minua kohtaan, hän haluaa minulle hyvää silloinkin, kun minua kohtaa vaikeudet.

Tästä luottamuksesta, lapseudesta Paavali kirjoittaa Efesolaiskirjeessä seuraavasti:

Tämän vuoksi minä polvistun Isän eteen, hänen, jonka asemaa jokainen isän ja lapsen suhde taivaassa ja maan päällä kuvastaa. Rukoilen, että hän sanomattomassa kirkkaudessaan hengellään vahvistaisi ja voimistaisi teidän sisäistä olemustanne. Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät.

Efesolaiskirje 3:14-19

Suhde Taivaalliseen Isään vahvistaa ja voimistaa meidän sisäistä olemustamme. Kun Jeesus Kristus asuu meissä, hän ei tule sydämemme asuntoon ja mene omaan pieneen huoneeseen ja laita ovea perässään kiinni. Hän haluaa liikkua jokaisessa huoneessa, olla läsnä, kohdata, näkyä ja kuulua. Hän haluaa elää meissä ja meidän kauttamme täyttää elämää. Jos sanotaan että ” olemme vain armahdettuja syntisiä.”, se ei ole koko totuus. Kun Jeesus tulee sydämeemme, hän antaa ylösnousemuksen ja elämän.

Meidän tulee ajatella itsestämme seuraavaa: ”Olemme Jumalan lapsia, uusia luomuksia Jeesuksessa Kristuksessa. Olemme saaneet kaikki syntimme anteeksi, olemme vanhurskautettuja, pyhitettyjä,

armolahjoilla varustettuja, meidät on kutsuttu elämään merkityksellistä elämää, meidät on luotu edeltävalmistettuihin tekoihin.”

Em. on hengellinen todellisuus siitä, mitä Jeesus on puolestamme tehnyt.

Miltä

Miten kuvaisit omaa suhdettasi Jumalaan?

Millaisena koet Taivaallisen Isän tunnetasolla?

Kuinka Raamatullinen on tunteittesi antama kuva Hänestä?

Mutta eihän elämä todellakaan aina näytä ja vielä vähemmän tuntuu tältä arjessa.

2. Vanha Aatu

Sekin on totta. Meissä on molemmat puolet, kumpaa katsomme hyvää vai huonoa puolta?

Kaikki on Jumalan puolelta valmista, mutta turmeltunut luontomme - lihamme pistää kapuloita rattaisiin. Paavali kirjoittaa seuraavaa:

18 Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen.

19 En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo.

Room 7:15

Niilo Ylivainio, jonka toiminnan kautta vuosina 1977-1981 tuhansia ihmisiä tuli uskoon ja parantui, sanoi viimeisinä vuosinaan.

”Minä olen 30 vuotta ollut uskossa ja liha ei ole tullut yhtään pyhemmäksi, mitä vanhempi minä olen, sitä suurempi konna minä olen - lihani puolesta meinaan.”

Liha, turmeltunut luonto, vanha Aatu, mitä nimeä nyt siitä käytämme, ei jalostu mihinkään. Ei jalostunut Niilossa, eikä myöskään meissä.

7 Lihan pyrkimykset sotivat Jumalaa vastaan, sillä ne eivät alistu Jumalan lakiin eivätkä voikaan alistua.

Room 8:7

Pyhittyminen ei ole lihanjalostusta. Jos pohjimmiltaan olemme rehellisiä, niin edelleen me kaikkia tässä salissa koemme itsessämme syntisyyden ja vajavuuden. Paavalikin koki tämän itsessään. , jos se ketään lohduttaa.

”Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.”

1. Tim 1:15

Alkuteksti puhuu sanatarkemmin siitä että Jeesus on tullut pelastamaan syntisiä, joista Paavali on ensimmäinen eli siinä mielessä suurin. Hän kirjoitti tämä elämänsä ja palvelustyönsä ehtoo puolella, tätä kirjoittaessaan hän on ollut arviolta 30-vuotta Jeesuksen seuraaja.

Paavali jatkaa...

Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain, mutta siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain, joka sotii sisimpäni lakia vastaan. Näin olen ruumiissani vaikuttavan synnin lain vanki.

Room 7:22-23

Paavalin mukaan ruumiissamme vaikuttaa synnin laki, joka sotii mieltämme vastaan. Tilanne voi joskus tuntua suorastaan jakomieliseltä. Minussa on se puoli joka haluaa tehdä hyvää, uusi luonto ja vastaavasti turmeltunut luontoni ei tahdo tehdä mitään hyvää. Seuraava huuto kuulostaa suorastaan epätoivoiselta:

24 Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?

Olen sidottu elämään tässä ruumiissa, joka vetää minua syntiin. Viimeiseen hengen vetoon asti meissä roikkuu mukana turmeltunut luonto.

Onneksi tämä ei jää kuitenkaan tähän.

Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden! Niin minun sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltunut luontoni synnin lakia.

Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.

Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

Room 7:25-8:1,2

Paavali elää kokoajan toivossa. Paavalin tavoin ainoa mitä voimme tehdä, kun sydämemme syyttää meitä, on viedä syntimme uudestaan ja uudestaan ristille. Kun Jeesus puhui ”itsensä kieltämisestä” ja ”ristin ottamisesta”, ymmärrän hänen tarkoittaneen sitä, että kieltäydymme turvautumasta omiin tekoihimme, omiin ansioihimme ja turvaamme yksin Jumalan armoon.

Toki aina kun lankeamme syntiin ja pyydäme syntejämme anteeksi, siihen on tärkeää liittää rukous: ”Auta etten enää eläisi lihan pahuudessa, lihani mukaan, vaan eläisin Hengen mukaan.”

Meissä on siis läsnä koko ajan molemmat puolet; uusi luomus Kristuksessa ja vanha ”aatu” turmeltunut luontomme.

Kumpaa katson? Jos katson turmeltunutta puoltani, niin ei sieltä löydy mitään hyvää.

Kun katson uutta luomusta Kristuksessa; olen vanhurskautettu, olen pyhitetty, olen armolahjoilla varustettu, olen luottavainen ja turvassa.

Tässä ajassa molemmat näkökulmat ovat koko ajan totta.

”Kaikki minä voin hänessä” toisaalta ” Minussa, se on minun lihassani, ei ole mitään hyvää.”

Jumalan edessä uskovan identtiteetti on Kristuksessa. Paavali halusi ojentautua sen mukaan.

Siihen suuntaan meidänkin tulee ojentautua, Kristuksen suuntaan. Se mikä elämässämme on vanhaa ja turmeltunutta, tuodaan se uudestaan ja uudestaan ristille.

Parannus, kilvoittelu, pyhitys tapahtuu aina armon vahvasta perustasta käsin.

Kummassa puolessa sinun ajatuksesi viipyvät suhteessa itseesi; uudessa luomuksessa vai vanhassa ”aatussa”?

Mikä auttaisi minua suuntaamaan katseeni useammin uuteen luomukseen?

Kertaus:

- UT:ssa puhuttaessa pyhityksestä tarkoitetaan ihmisen kohdalla sitä, että hänet erotetaan siitä, mikä on epäpyhää ja maallista. Pyhitys on myös sitä että hänet otetaan ”pyhään käyttöön”.
- Jeesus antaa esimerkin siitä, että Pyhityksen tie ei tarkoita helppoa tietä.
- Pietarin tavoin joudumme kohtaamaan syntisyytemme, mutta sen keskellä meille avautuu myös Jumalan armo.
- Sillä mitä ajattelen itsestäni on suuri merkitys. Ajattelenko Jumalan ajatuksia vai jotain muita ajatuksia.